

Auka

Saulá speid, tik korsta, jauka.

Klusums. Vieja navar just.

Zorā lopa, vōrpa laukā

Nazaleigoj, napakuš.

Bet raug: mōkūni tī mōcās,

Zylūs padebešūs maun,

Sauli aizsadz. Viejš solts sōcās,

Mōkūņus iz prišku raun.

Mōkūni klōt... Auka, auka!

Zibšni laistōs, pārkiunš grauž.

Vātra celās, vysu slauka,

Juntus plieš i kūkus lauž.

Leits lej. Lasis lūgā sytās.

Grōvūs iudinš krōkdams skrīn.

Mōja brakš, brakš ākys cytys

I ai brīsmom vysus sīn.

Trūksni sacel pārkiunš sperūt:

Zibšņu jūstys krystojās;

Kļovs tá skombōs, gunái čerūt;

Tōļōk škiunš jau līsmojās!..

Saimá kreit pret biļdi svātu,

Lyudzās svātam Ontonam,

Lai nu nalaimis glōb sātu —

Sorgoj dzeivi zemnīkam...

Auka pliešās, šņōcūt, kaucūt,
Leits nu augšys spanim gōž;
Vātra gaudoj vysu jaucūt,
Tod iz cytu zámi drōž...

Pōrskrīn nagaiiss. Klusums celās.

Otkon mīls speiđ saulis stors.

Pļovōs, līkņōs mygla velās.

Vōrpa duš i nakusť zors.

Otkon rōma dusa stōjās.

Aukys brīsmys izgaist, rymst;

Dobā priks i svaigums klōjās,

Tai kai jauna dzeivá dzymst.

*

Godōs, mýsu dzeivis auka

Plūsōs, trūkšņoj, šņōc i skaņ.

Godōs, draugu škir nu drauga,

Svešōs molōs kotru dzan.

Bet laiks, skrīnūt, aiznas auku.

Otkon sirdīs mīru smeļ,

Draugi korsti bučoj draugus —

Otkon viņu dzeivá zeļ.

«Rokstu krōjums-1» 1940.g.